

Zrychlující se pokrok v síle a užitkovém přínosu digitálních technologií vede k jejich všudypřítomné integraci do společnosti. Bezpečné využití této technologické revoluce ke zlepšení zdraví a zkvalitnění poskytované zdravotní péče pro všechny je jednou z největších příležitostí 21. století. V oblasti výživy a dietetiky si lze pod pojmem digitální komunikace představit elektronické nástroje, zařízení či systémy, které dokáží zprostředkovat výměnu informací v rychlém, efektivním a interaktivním formátu. V oblasti dietetiky se často spojuje s fenoménem televýživy (pojem odvozený od telemedicíny), inovativními mobilními aplikacemi a postavením nutričního terapeuta na sociálních sítích. Technologicky zprostředkované poradenství představuje řadu výhod (překonávání geografických bariér, zvyšování dostupnosti nutriční terapie, zlepšení managementu onemocnění..), na druhé straně je nutno zvážit několik faktorů nejen na straně klienta, ale i samotného terapeuta, a to především ve smyslu přístupu k potřebné technice (počítač, mobilní telefon..), ochotě a připravenosti přijímat informace v online prostředí a úrovně schopnosti klienta a terapeuta se samotnou technikou pracovat. Jeden z prvních výzkumů, který sledoval postoje českých nutričních terapeutů k digitální komunikaci ve výživě, však odhalil i další důležitá zjištění. Čeští nutriční terapeuti vnímají jako jednu z největších překážek při uskutečňování virtuálních konzultací chybění antropometrického vyšetření, ale zejména strach z neschopnosti vytvořit si s klientem vztah (ve smyslu terapeutického vztahu) v online prostředí. Zároveň z výzkumu vyplývá, že většina nutričních terapeutů nevnímá poskytování nutriční terapie online za skutečnost, která by jejich profesní prestiž snižovala, ale co se týče sociálních sítí, neodborníci na výživu praktikující výživové poradenství vystupující na těchto platformách mohou na základě některých výpovědí působit jako demotivující a dehonestující faktor.